
FÜRDETÉS

Beszélni most, hetek után sem tudott.
Hányástól felmárt nyelőcsövén és szája
sebei között a szavak nem jutottak át.
A nővér a közös zuhanyzóba kísérte,
és alátolt egy műanyag széket.
A múltott lábára szemeteszacskót húztak,
így lógatta ki, hogy nedvesség ne érje.
A szétduzzant vénák helyét nézte,
a kiálló csípőt és vékony combját.
Mosd meg ott is, mutatta a nővér,
s ahogy felhabzott bőrén a szappan,
kezében maradt ölének szőre.
Majd magára húzta a hálóinget,
tisztaságszaga volt, amiben könnyebb
a felejtés, de az esti vizitnél
nem bírta tovább, és megkérdezte,
haltak-e már meg itt gyerekek.

ÓLOMKÖPENY

A hideg ólomköpeny súlya,
még ez jutott eszembe, ahogyan
a nővér az ablak mögül integetett,
készüljön, vegyen mély levegőt, és
szorítsa oda, ne roncsolódjon a méhe,
hogyha majd nagy lesz, szülhessen gyereket.
A folyosón kigyúlt a sugárveszélylámpa,
kattogtak a gépek, nem érzett semmit
abból, ahogy a sejtek memóriájából
kitörlődik, ahogy eddig lennie lehetett.